

rettiget overfor Vælgerbefolkningen. Jeg mener nemlig, at Betingelsen for, at man kan gaa fremad, er, at man søger at oplyse Vælgerbefolkningen saa meget som muligt. Det er det, jeg efter mit Skøn har gjort ved denne Lejlighed.

Nu siger det ærede Medlem om disse to Betingelser, at Addendernes Orden er ligegyldig. Nej, det er den ikke i dette Tilfælde, for det er ikke ensartede Størrelser, der opereres med. Det første var stillet som Betingelse for, at man overhovedet skulde tage Sagen under Overvejelse. Lad mig for Resten indskyde, at det, jeg fremsatte, var mine Tanker om den Politik, som der kunde blive at føre med de kommende Valg for Øje, det var en Udredning af Stillingen og ikke noget Tilbud, som det ærede Medlem har givet det Karakter af. Det var ikke noget Tilbud, fordi jeg ikke har noget Mandat til noget saadant, ligesom jeg heller ikke føler mig kaldet til at gøre noget saadant. Det var en Udredning overfor Vælgerbefolkningen, navnlig den Del af den, som jeg kunde vente at komme til at tale til. Jeg vil tilføje, at der ikke, mig bekendt, er fremkommet noget som helst Tilbud i denne Sommer fra Højres Side overfor Regeringen og Regeringspartiet. Der er intet fremkommet, der kunde tages som et Tilbud, endsige Frieri. Jeg havde blot til Hensigt at gøre det klart, hvilke Hensyn der kunde blive at tage. Det var ikke noget Tilbud, dertil fordres der ganske andre Ting. Det forekommer mig ikke vanskeligt at forstaa, at naar Stillingen var, som jeg har nævnt, kunde det vel være en Ting, som det var værd at overveje, hvorvidt man skulde kaste en Mand, der var villig til at prøve paa at gennemføre Forsvarssagen, for saa vidt den var kommen saa langt frem, at man kunde se, hvad Resultatet vilde blive.

Saa kom der hos det ærede Medlem store Bekymringer frem, der sikkert udspringe fra et ædelt Sind hos det ærede Medlem, det er der ikke nogen Tvivl om. Jeg er sikker paa, at naar han taler bekymret om Højres indre Forhold, er Grunden en varm Interesse for Højre. Det samme, tror jeg, er Tilfældet, naar han nu er bekymret for, hvem der vil høste Fordelen af den konservative Samlings-

politik, som vi alligevel ere enige om ikke bliver til noget, fordi det Grundlag, der er opstillet for denne Løsning, ikke er til Stede. Ikke desto mindre er det ærede Medlem meget bekymret for, hvad der vil ske. Han udtalte i sit Foredrag, at det vilde meget let medføre, at Højres Vælgere løb over og stemte paa Regeringspartiet, og han gik saa vidt, at han paastod, at selv om vi vilde forhindre det, vilde de gøre det. Det vilde blive Regeringen, der indkasserede alle Fordelene af en saadan Historie, medens Højre stod tilbage med en lang Næse. Det var egentlig Meningen af det. (*Zahle*: Ja!) Det glæder mig, at jeg har gengivet det rigtigt. Se, denne Bekymring er vist for tidlig paa Færde; thi naar der ikke vil komme til at foreligge nogen Anmodning fra Højre til Vælgerne om at støtte Regeringens Kandidater, og naar Stillingen lige saa sikkert vil udvikle sig derhen, at man vil gøre, hvad man kan, for at faa Vælgerne til at stemme paa Højres Kandidater, forekommer det mig, at Faren ikke er alt for stor. Men det viser sig ogsaa, at det her kommer i høj Grad an paa, med hvilke Øjne man ser.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) — og det er højst interessant — naaede nemlig til det stik modsatte Resultat angaaende en saadan Samlingspolitik. Han sagde, at den kunde Højre sagtens staa sig ved, det var nu hans Opfattelse, medens det ærede Medlem for Ringsted mente, at Højre vilde tabe alt derved. (*Zahle*: Jeg talte ud fra et andet Standpunkt). Ja, netop, men det var samme Ting, hvorom Talen var. I øvrigt maa jeg tillade mig at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Assens, medens jeg er ved dette ærede Medlem. Vi ere jo særlig gode Venner fra gammel Tid, have haft mange fornøjelige Timer sammen, have ogsaa haft mange alvorlige Timer sammen, saa det ærede Medlem vil ikke undre sig over, at jeg i Dag var næsten ked af, at han lod til at være en Smule jaloux over den Maade, hvorpaa Regeringens Chef havde udtalt sig overfor Højre. (*Berntsen*: Ja, det var jeg). Ja, det kunde jeg mærke, og det gør mig ondt. For det første er der ingen Grund til det, og for det andet vilde jeg for mit